

на царствоването си, разболе са тежко: Архієпископо Кантевѣрскій а утешаваше, чи ше бѣде на онзи сватъ награждена за толкось добрини, които беше сторила. Милорде! отговорила та, доста съмъ са гордила презъ живота си, остави ма бари да умра смирена . . . —

Екатерина Алексіевна първа, жена Петра Великаго, и подиръ него наследница на всероссійската монархія, родена въ Ливоніа при малкіа градецъ Департъ, отъ сиромаси и прости родители. Юще въ детинството си изгуби баща си и остана на ръцете на слабата и болничавата си майка, която едвамъ можеше съ рѣкоделіето си да прехранва себеси и момиченцето си; лицето ѝ беше прекрасно, и стѣрко на телото ѝ твърде благодатенъ; та юще отъ детинство предпоказваше накакавъ особитъ дѣхъ, остроуміе и разумъ. Майка ѝ а наѹчи да чете, а единъ лютерански свѣщеникъ а наѹчи да познава закона и вѣрата. Въ петнадесетата си година остана и безъ майка.